

DRUŽBENA ODGOVORNOST V ČASU KRIZE – KRIZA = PRILOŽNOST

Miha Rejc, univerzitetni diplomirani novinar
Domenca skupina

Povzetek: Kaj je tisto, kar nas združuje v zahtevnejših časih? Ko postavimo na stran vse visokoleteče pojme, nam kot skupni imenovallec ostane to, da smo vsi ljudje. Vsi imamo svoje želje, prepričanja, interese in poglede na svet. A odgovornost je le ena.

Ključne besede: odgovornost, enotnost, iskrenost, celostnost, osebno

SOCIAL RESPONSIBILITY IN CRISIS TIMES – CRISES = OPPORTUNITY

Abstract: What is it that unites us in these demanding times? When we set all the big words aside, the common denominator stands: we are all human. We all have our wishes, beliefs, passions and views of the world. But, there is only one responsibility.

Key words: responsibility, unity, sincerity, complete, personal

Nekaj, kar nas združuje, je pogoj za naše sodelovanje. Kaj je tisto, kar nas združuje? Strast po skupni izkušnji? Želimo odkriti, kdo v resnici smo? Nekaj v nas nas žene, da iščemo odgovore na ta vprašanja. A odgovori na to se ne skrivajo v nas samih, ampak v ljudeh, ki jih spuščamo v naše življenje. Znanje, prijatelje, ljubimce, partnerje. In, kako nenavadno je, da je z največjo srečo, ki jo pozna naša vrsta, povezan tudi naš največji strah: ljubiti ali biti razočaran. A, bojimo se tistih stvari, ki jih ne poznamo. Smo se pripravljene spremeniti za druge, samo za to, da bi jim ugajali in s tem izgubiti delček sebe?

Želja je premočna, da bi se ji razum lahko uprl. Vendar ta faza slej ko prej izgine in realnost nas udari tako močno, kot se maratonce zaletimo v zid nekje po 35. kilometru, ko so vse še tako skrite zaloge glikogena že zdavnaj izčrpane. In takrat udari realnost. In panika. In strah. In dejstvo, da živimo življenje, ki ni naše. Ste se že kdaj zjutraj pogledali v ogledalo in bili razočarani nad odsevom? Takrat je čas za spremembo. Konec koncev pa so 'napake' tiste, ki določajo našo usodo.

In takrat se pogosto sprašujemo, kdo sploh smo. Svoj obstoj ugotavljamo na več nivojih in mu skušamo dati smisel. In to počnemo z brskanjem po spominih na pretekle dogodke in izkušnje. Priključimo le bolečino in trenutke ultra-sreče, skorajda nirvane. Urejamo svojo lastno zasebno zbirko strahov, ljubezni, obžalovanj, veličastnih zmag, zamer, razočaranj, potrditev, solznih oči, neskončnih nasmehov, nežnih poljubov in dolgih noči. Stalno tehtamo med dobrim in slabim, prav in narobe, uspehom in propadom. Ravnovesja ni. In ravno to nam daje življenje, to nas dela kar smo. To so tisti posebni trenutki, ko se počutimo, kot da smo eno s svetom in da razumemo vse. In naslednji trenutek vse skupaj odplava z naslednjim valom, kot napis, ki smo ga s posušeno vejo zapisali v mivko in ga je odneslo morje.

In mi, ostanemo tam, presunjeni, še bolj zmedeni, a delček tega trenutka obdržimo zase. Kam vodi ta pot? Da bi to vedeli, moramo narediti prvi korak.

Na tem mestu se sprašujemo, kaj sploh je odgovornost? Je resnično del nas in nas prepleta na vseh nivojih? Ali pa je le nekaj, kar hočemo/moramo početi? Počnemo odgovornost za to, da 'zbiramo' številne certifikate, priznanja, nagrade, značke, priponke, nazive? Ali odgovorno ravnanje nujno povezujemo s stroški, ki jih je potrebno upravičiti? Je sploh treba razmišljati o stroških? Ne.

Resnična družbena odgovornost ni v tem, kako dobro strategijo o razdeljevanju sponzorskih in donatorskih sredstev pripravimo, ampak v tem, kako korenito lahko predručimo vrednote ljudi, ki nas obdajajo. In majhni koraki štejejo. Prepričati sodelavca, naj uporablja manj plastičnih lončkov za vodo, bo konec koncev vplivalo tudi na njegove navade doma. In dosegli bomo drug socialni krog. V tem smislu je družbena odgovornost kot kamenček, ki ga vržemo v vodo in ustvari koncentrične valove. Ti so sicer vedno šibkejši, a vedno širši. Vse kar potrebujemo, se skriva že v nas samih.

In ravno svetovna finančna kriza se kaže kot ena od večjih priložnosti za povišanje stopnje odgovornosti pri vseh akterjih: podjetjih, organizacijah, državnih organih, lokalnih skupnostih in posameznikih. Finančna kriza je del evolucijskega procesa, čistilni korak, kjer se bodo iz sistema družbe in gospodarstva odstranili nekateri elementi, ki so odvečni ali zadržujejo nadaljnji razvoj celotnega sistema.

Družbena odgovornost ni opravičilo 'svetu' za stvari, ki jih počnemo, ima pa z opravičilom nekaj skupnega. Pravo opravičilo je dobro sprejeto le, če je iskreno in pristno. Podobno je z družbeno odgovornostjo. Ko nekaj zares mislimo, ljudje to prepoznajo v nas.